

89. Gaar jeg udi Skoven, paa Mark og i Enge.

Andantino.

Folkemelodi.

1. Gaar jeg ud - i Sko - ven, paa Mark og i En - ge

tæn-ker jeg paa hen-de, som mit Hjer-te ha-ver kjær; de dej - lig-ste

Frug - ter paa Træ - er-ne hæn-ge; men jeg ganske ro - ligt la'er dem

hæn - ge der. Fug-le-ne for - nøj - e sig, syn - ge saa

fry-de - lig; kun jeg a - le - ne maa be - kym - re mig!

2. Men skulde med Tiden det sig saa forandre,
 At jeg kunde tale med min Kjæreste igjen!
 Da vilde jeg uden Bekymringer vandre,
 Søge og omfavne dig, min trofaste Ven!
 Gid du var mig saa nær,
 Som du nu langt borte er;
 Det er mit Ønske og al min Begjær.

3. Ja, tænk paa din Skaber, imedens du lever,
 Tænk paa din Kjæreste, mens Hjertet det er ungt!
 Ja, tænk, at du lever i Velfærd og Glæder,
 Mens jeg gaar alene og sukker saa tungt!
 Tænk paa din søde Ven,
 Som du gav dit Hjerte hen,
 Tænk, at vi engang kan samles igjen!
 Folkevisse.